

Americké válečné konflikty a zločiny proti lidskosti.

 cemper.blog.idnes.cz/blog.aspx

3. 03. 2014 18:49:07

Na webu Chelemendik.sk byl zveřejněn seznam válečných konfliktů USA, v kterých byli spáchány zločiny. Jako zdroj je uveden ruský web <http://www.usinfo.ru>, což je web šířící dle mě propagandu Ruska. Některé zločiny také nesedí a jsou pouho iluzí autorů. Dovolil jsem se tedy inspirovat tímto článkem, ale udělal užší ale dohledatelný souhrn zločinů USA. Většinou se budu opírat o wikipedii.

Otrokářství: Přítomnost černých otroků provází kolonizaci Amerického kontinentu od samého počátku. Již v roce 1619 přistála první loď s otroky v Jamestownu. Jejich počáteční statut je však podobný ostatním kolonizátorům - jejich vztah k majiteli je zajištěn smluvně. Do 60. let 17. století bylo také zvykem pokřtěné otroky propouštět na svobodu. Postupně, jak hospodářský význam otroctví v jižní části Spojených států narůstal, se však jejich situace zhoršovala a nové zákoníky "Slave codes" jim vymezovaly postavení téměř bezprávného majetku. Otroctví bylo v USA zrušeno prezidentem A. Lincolnem v roce 1863 - ale pouze na území Unii neovládaných "povstaleckých států" a z propagačních důvodů (snaha o zabránění uznání Konfederace Evropou). Otroctví v celých USA bylo zrušeno až víc než půl roku po jeho smrti 6. prosince 1865. Z formálního hlediska však došlo ke zrušení otroctví na území USA až v únoru 2013, kdy jako poslední americký stát dokončilo ratifikaci třináctého dodatku ústavy Mississippi. [Zdroj.](#)

Války s indiány: od samotného vzniku USA docházelo k páchání zločinů na původních obyvatelích kontinentu - na Indiánech. Při válkách s nimi například v Tennessee, Kentucky, Ohio a mnoho dalších oblastech (Chickamaugské války, Severozápadní indiánská válka, Tecumsehova válka, Válka Kríků, První seminolská válka...) bylo zavražděno až na milion osob. [Zdroj.](#)

1800 - Otroková vzpoura vedená Gabrielem Prosserem ve Virginii. Asi tisíc lidí bylo pověšeno, včetně samotného Prossera. Sami otroci nezabili jediného člověka. [Zdroj](#) a [zdroj.](#)

Britsko-americká válka (1812-1815) Válku oficiálně vyhlásily Spojené státy americké 18. června 1812 a krátce poté zahájily obě strany aktivní bojové akce. Britská strana těžila ze své vstřícnější politiky vůči indiánům, která byla hlavním důvodem, že většina indiánů účastnících se války bojovala na její straně (včetně zbytků Tecumsehovy aliance), Američané zase z toho, že většinu britské pozornosti i zdrojů poutaly zpočátku napoleonské války. [Zdroj.](#)

Americko-mexická válka byl ozbrojený konflikt mezi Spojenými státy a Mexikem v letech **1846–1848** vyvolaný americkou anexí Texaské republiky v roce 1845. Mexiko neuznávalo odštěpení a následné vojenské vítězství Texasu v roce 1836 a po celou dobu

existence Texaské republiky považovalo Texas za svoji vzbouřenou provincii. Dalšími příčinami byly snahy o územní expanzi Spojených států směrem na jihozápad, politická nestabilita v Mexiku. [Zdroj](#).

Americká občanská válka (1861-1865) byl ozbrojený konflikt, jenž probíhal na severoamerickém kontinentu mezi státy Unie, neboli dnešními zakladatelskými státy USA, a Státy konfederace, což byla koalice jedenácti amerických států, které se chtěly odtrhnout od Unie. Jelikož státy Konfederace byly soustředěny v jihovýchodní části Unie, nazývá se tato válka také válkou Severu proti Jihu. Jako příčina války se často uvádí spor o to, zda má být povoleno otroctví. Ale tento výklad je značně zjednodušený, důvodů byla celá řada. Podstatou většiny z nich bylo to, že Jih usiloval o mnohem větší autonomii jednotlivých států v Unii, se kterou Sever, který prosazoval silnější centrální vládu, nemohl než nesouhlasit. Bezprostřední otázka zrušení otroctví se často přeceňuje. I když se Jih obával, že jeho zrušení bude logickým důsledkem růstu moci vlády ve Washingtonu, otroctví ovšem stálo (ne vždy zcela zřetelně) v pozadí i ostatních rozporů. Válka přinesla asi 970 000 obětí (přes 3 % populace), z toho kolem 600 000 mrtvých, což převyšuje ztráty amerických vojsk ve všech ostatních konfliktech dohromady. [Zdroj](#).

Španělsko-americká válka (25. dubna - 12. srpna 1898) představovala vojenský konflikt mezi Spojenými státy americkými a Španělskem. Válku vyprovokovaly Spojené státy podporující nezávislost Kuby a očekávající rozsáhlé územní zisky na úkor španělských zámořských držav. Jako casus belli posloužily snahy některých kubánských a filipínských nacionalistů o osamostatnění. Ovšem pro americkou veřejnost jím spíše bylo podezření, že španělští agenti způsobili výbuch na americké bitevní lodi USS Maine vedoucí k jejímu potopení (příčina výbuchu je záhadou dodnes). USA poslaly Španělsku ultimátum s požadavky na vyklizení Kuby a Filipín. Španělsko, které Kubu pokládalo spíše za španělskou provincii než za kolonii, na ně reagovalo vyhlášením války. [Zdroj](#).

Filipínsko-americká válka (1899-1902/1913) byl ozbrojený konflikt, který se odehrál na filipínském souostroví mezi USA a Filipínskou první republikou. Válka oficiálně probíhala do roku 1902, ale poslední filipínští vojáci bojovali až do roku 1913. V roce 1892 byla založena odbojová organizace Katipunan, která připravovala nezávislost na Španělsku. Poté ve stejném roce začala Filipínská revoluce. Ta se roku 1896 setkala s úspěchem a v témže roce vznikla filipínská první republika s hlavním městem Malolos. USA využily situace (již o Filipíny vedly se Španělskem válku). Proto v roce 1899 podnikly do země invazi. Za invaze se ze starých Katipuneros složila armáda, která měla invazi zabránit. Po několika letech velmi tvrdých bojů však armáda vedená revolučním hrdinou E. Aguinaldem musela kapitulovat. Ve válce svůj život položilo 4 196 Američanů. Filipínci za svou vlast a hrdost zaplatili skoro 20 000 vojáků a 1,5 milionem civilistů. Filipínská 1. republika zanikla roku 1902. Někteří filipínští vlastenci se ale vzdali až roku 1913.

Americká armáda při této válce také poprvé systematicky užila koncentrační tábory k internaci filipínského civilního obyvatelstva. [Zdroj](#).

Jako **Banánové války** se neoficiálně označují intervence, okupace a ozbrojené konflikty Spojených států amerických z první třetiny 20. století v několika zemích Karibiku a Střední Ameriky. Odehrávaly se mezi lety 1903 a 1935. Hlavní roli v nich hrály ozbrojené

síly Spojených států amerických. Většiny konfliktů se z americké strany účastnil (a později je sám vedl) generál Smedley Butler (který na konci své vojenské kariéry svých činů litoval ve své knize *War Is a Racket*, kde tyto války popsal jako „znásilnění půl tuctu republik ve Střední Americe ve prospěch Wall Streetu“). [Zdroj](#).

1914 - 1918 - série invazí do Mexika. V roce 1910 začalo silné rolnické hnutí Francisca Pancho Villa a Emiliana Zapata proti loutce USA a Anglie, diktátorovi Porfirio Diazovi. V roce 1911 Diaz uprchl ze země a místo něj přišel liberál Francisco Madero. Ale ani on nevyhovoval Američanům, a v roce 1913 opět pro-americký generál Victoriano Huerta svrhl Madera a zabil jej. Zapata a Villa přitlačili, a na konci roku 1914 obsadili hlavní město Mexico City. Junta Huerta se zhroutila a Spojené státy přešly k přímé intervenci. Už v dubnu 1914 se v mexickém přístavu Veracruz vylodili američtí vojáci, kteří tam zůstali až do října. Prezidentem Mexika se mezitím stal ostřílený politik a hlavní vlastník půdy V. Carranza. Porazil Villa, ale oponoval imperialistické politice Spojených států a slíbil provést pozemkovou reformu. V březnu 1916 americká armáda pod velením Pershinga překročila mexickou hranici, ale nebyla to pro ně zrovna procházka růžovým sadem. Vládní vojáci a partyzánské armády P. A. Villy a Zapaty dočasně zapomněli na občanské nepokoje a sjednotili se proti Pershingovi a vyhodili ho ze země. V letech 1906-1925 USA také neustále zasahuje do dění na Kubě.

1917-1918 USA se účastní 1. světové války.

Po 1. světové válce začínají v USA první procesy proti lidem, kteří jsou považováni za komunisty nebo anarchisty. Znám je například případ Sacco a Venzetti. Obžalovanými byli dva anarchisté italského původu Ferdinando Nicola Sacco (22. duben 1891 - 23. srpen 1927) a Bartolomeo Vanzetti (11. červen 1888 - 23. srpen 1927), kteří byli obviněni v dubnu 1920 z pokusu o loupežné přepadení, samotného loupežného přepadení a dvojnásobné vraždy. Soudní proces, jemuž předsedal Webster Thayer, se odehrával v Dedhamu ve státě Massachusetts. Překážkou pro odsouzení byla absence přímých přesvědčivých důkazů. Přesto atmosféra xenofobie a celkového odporu vůči politickým radikálům neumožnila obhajobě použít všechny legální prostředky a tak byl nad oběma obžalovanými vynesena rozsudek trestu smrti. To vyvolalo masové protesty v New Yorku, Amsterdamu, Londýně a Tokiu, demonstrace pracujících se uskutečnily napříč Jižní Amerikou a nepokoje také v Paříži, Ženevě, Johannesburgu či Německu. I přes protesty veřejnosti byli Sacco a Vanzetti 23. srpna 1927 popraveni. Přesně 50 let po jejich popravě, 23. srpna 1977, prohlásil massachusettský guvernér, že oba byli souzeni nespravedlivě a že "jejich jména mají být navždy očištěna". [Zdroj](#). Nutno však dodat, že toto nebyl jediný politický proces v USA. Ostatní procesy však nebyly tak medializovány. USA se rovněž účastnilo mnoha politický procesů v 50. letech 20. století. [Zdroj](#).

V letech 1941-1945 se USA účastní 2. světové války. Podle nařízení prezidenta Harryho Trumana svrhlo americké armádní letectvo **v pondělí ráno 6. srpna 1945** na město Hirošima atomovou pumu Little Boy. O tři dny později následovalo svržení pumy, nazvané Fat Man, na Nagasaki. Tyto dvě jaderné pumy jsou jedinými jadernými zbraněmi, které kdy byly použity ve válce.

V prvních dvou až čtyřech měsících po shoení bomb zemřelo v Hirošimě 90 000 - 166 000 lidí a v Nagasaki 60 000 - 80 000, z toho v každém městě téměř polovina zemřela v prvním dni. Zdravotnické oddělení Hirošimy odhaduje, že lidé kteří zemřeli v první den, v 60 % zemřeli na ozáření nebo uhořeli v plamenech, ve 30 % zahynuli pod padajícími troskami a v 10 % z ostatních příčin.

Během dalších měsíců vzrostl počet úmrtí na popáleniny a nemoc z ozáření způsobenou radiací. Z pozdějších pravděpodobnějších výzkumů vyplynulo, že 15-20 % zemřelo na ozáření, 20-30 % na popáleniny a 50-60 % z ostatních příčin. Většina lidí, kteří v obou městech zahynuli, byli civilisté. Zdroj.

Korejská válka (1950-1953) - V červenci roku 1950 provedla jihokorejská vojenská policie hromadné popravy politických vězňů, které podezřívala ze sympatií ke komunistům. 3000–7000 politických vězňů bylo popraveno u města Tedžon a nejméně 1800 nedaleko Soulu. Celkem se odhaduje že přibližně 100 000 politických vězňů bylo většinou bez soudu popraveno v polovině roku 1950.

Vojenská policie a pravicové paramilitární jednotky popravily tisíce levicových politických vězňů a rolníků v roce 1950. Američané o těchto zločinech věděli, avšak neintervenovali. Generál MacArthur se snažil omezit masové zabíjení a předal informaci do Pentagonu a na americký konzulát v Jižní Koreji. Pentagon informace zatajil na více než půl století. Americký velvyslanec v Jižní Koreji John J. Muccio později napsal, že nutil jihokorejské úřady, aby popravy probíhaly humánně a podle zákona. Diplomata za Spojené státy, Gregory Henderson, se dostal po válce k záznamům, vypovídajících o hromadných masakrech více jak 100 000 proseverních politických vězňů.

Síly vyslané do Koreje z USA používaly nějaký čas taktiku "Nejdřív střílej, pak se ptej" proti každému civilnímu uprchlíkovi blížícímu se k americkým bojovým pozicím. Tato „taktika“ vedla 26. července 1950 k masakru ve vesnici No Gun Ri, kde americké síly povraždily podle odhadů 8–400 civilistů v podezření, že se mezi nimi ukrývají nepřátelští partyzáni.

Ve válce bylo zabito, zraněno nebo pohřešováno 2,5 milionu Korejců, zemřelo přes 33 000 Američanů a 3 000 příslušníků vojsk OSN. Zabito nebo zraněno bylo také kolem 900 000 Číňanů. Zdroj.

V dubnu 1961, krátce po nástupu nově zvoleného prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho, proběhla neúspěšná invaze v zátoce Sviní organizovaná CIA. Castro, který se bál akcí, které by Spojené státy mohly provést příště, požádal o pomoc Sovětský svaz.

Válka ve Vietnamu (1964–1975) Vietnamská válka byla součástí jednoho z nejdelších konfliktů éry rozděleného světa. Boje na území dnešního Vietnamu, Laosu a Kambodži probíhaly od roku 1946 až do roku 1975 a vyžádaly si celkem 2,3 až 3,8 miliónu obětí. Konflikt měl několik fází. Samotná vietnamská válka probíhala v letech 1964 až 1973. USA se v ní dopustila mnoha masakrů a zločinů proti lidskosti. Jeden příklad za všechny: Odpor proti válce zesílil po masakru v My-lai z března 1968, kde američtí vojáci brutálně znásilnili, umučili a vyvraždili mezi čtyřmi a pěti sty obyvateli stejnojmenné vesnice.

Počet obětí: Jižní Vietnam mrtví: ~250 000, zranění: ~1 170 000

USA mrtví: 58 209, pohřešovaných: 2 000, zranění: 305 000

Jižní Korea mrtví: 4 900, zranění: 11 000

Austrálie mrtví: 520, zranění: 2 400*

Nový Zéland mrtví: 37 zranění: 187

Severní Vietnam a NLF mrtví a pohřešovaní: ~1 100 000/ zranění: ~600 000+

Čína mrtví: 1 446 zranění: 4 200

SSSR mrtví: 16 Zdroj a zdroj.

USA pomáhaly Saddámovi s nasazením chemických zbraní (1988-1991).

Nasazení chemických zbraní v první válce v Perském zálivu stál životy desítek tisíc lidí, obvykle se udává počet kolem 50 tisíc, a další blíže neurčený počet vojáků a civilistů byl nadosmrti zmrzačen. O těchto zverstvech byli Američané od samého počátku detailně informováni. Zdroj.

Operace Spojenecká síla alias humanitární bombardování označovaná též jako „Agrese NATO“ , měla za cíl likvidaci vybraných cílů na území Svazové republiky Jugoslávie vzdušnými silami NATO. Operace trvala od 24. března[3] do 10. června 1999 a byla součástí Kosovské války. Tento vojenský útok představoval druhé otevřené použití vojenské síly státy NATO v bývalé Jugoslávii. Prvním bylo bombardování bosenskosrbské armády v roce 1995. Zároveň se jednalo o největší vojenský střet na území Srbska a Černé Hory od dob druhé světové války.

Během 78 dní trvajících bombardování byla těžce poškozena infrastruktura, mosty, průmyslové objekty, elektrárny a telekomunikační zařízení. Zničeno bylo rovněž ústředí a vysílač srbské státní televize. V některých případech došlo také k útokům proti ryze nevojenským cílům (kolona uprchlíků, osobní vlak, autobus, několik soukromých objektů, čínské velvyslanectví, nemocnice v Bělehradě atd.). V průběhu bombardování bylo zabito podle zprávy Human Rights Watch 489 - 528 civilistů veskrze srbské či albánské národnosti. Několik řízených střel dopadlo do Bulharska. Zdroj.

Operace Paperclip bylo krycí jméno amerického projektu, který měl za úkol převést po konci druhé světové války z nacistického Německa do Spojených států vědce, kteří se účastnili nacistických zločinů. Za nejdůležitějšího vědce, který měl být nalezen a přepraven do USA, byl považován Wernher von Braun a jeho spolupracovníci, dalšími objekty zájmu byli raketoví inženýři, chemici, lékaři a experti na námořní zbraně. V září 1945 přiletělo do USA prvních sedm německých vědců, mezi kterými byl i právě Wernher von Braun a byla jim nabídnuta pracovní smlouva na raketové základně White Sands. V následujících měsících bylo převezeno více než 100 dalších vědců, například Anton Flettner, Walter Dornberger, Ernst R. G. Eckert, Krafft Arnold Ehricke, Alexander Lippisch, Arthur Rudolph, Walter Schreiber, Ernst Stuhlinger a Bernhard Tessmann. Zdroj.

COINTELPRO byl program FBI v letech 1956-1971, zaměřený proti skupinám různého politického zaměření, jež vláda v té době považovala za radikální a nebezpečné. Tato činnost byla ilegální. Metody sahaly od infiltrace, vytváření frakcí, psychologické války,

obtěžování pomocí justičního systému až po mimoprávní násilí. [Zdroj](#).

Operace Northwoods je název tajného dokumentu, který vytvořil americký generální štáb USA v roce 1962. Dokument obsahoval návrh vojenské operace, iniciované armádou Spojených států. 13. března 1962 jej ministru obrany Robertu McNamarovi předložil předseda sboru náčelníků štábů, Lyman Lemnitzer. McNamara tento návrh ovšem zamítl. Plán viděl i prezident John F. Kennedy, osobně ho zamítl a navíc zbavil Lemnitzera velení. Operace Northwoods nebyla nikdy realizována. Po čtyřiceti letech byly její plány odtajněny.

Tento plán patří mezi tzv. false flag psy-op - psychologické operace, jejichž cílem je manipulace veřejného mínění vlivem nějakého neočekávaného nebo např. traumatizujícího podnětu. Účelem akcí, které Operace Northwoods plánovala, bylo získat všeobecnou podporu americké veřejnosti pro vojenskou invazi na Kubu. Uvedené prostředky zahrnovaly i fingované teroristické akce na území USA proti vlastním obyvatelům, počítající s až stovkami obětí. [Zdroj](#).

Projekt MKULTRA je kódové jméno pro projekt CIA s několika cíly, většina z nichž zkoumala metody psychické manipulace lidí. Mezi ně patřily:

- ovlivňování myšlení pomocí drog
- hypnóza
- izolace a senzorická deprivace
- verbální a sexuální zneužívání
- různé formy mučení
- vývoj látek schopných manipulovat lidský mozek a vědomí

Výzkum byl velmi rozsáhlý – vedlo jej 80 institucí, včetně 44 univerzit, stejně jako nemocnice, věznice a farmaceutické společnosti. CIA výzkum v těchto institucích ovládala přes organizace působící jako zástěrka za tento program, nicméně někteří jedinci ve vedení těchto zařízení o skutečnosti, že je výzkum řízen CIA, věděli.

Pod dohledem Alana Dullesse jej řídil a měl na starost Sidney Gotlieb. V rámci projektu byl prováděn výzkum na nic netušících osobách v USA a v Kanadě, při němž jim mimo jiné byly podávány drogy, jako např. LSD.

Program byl tajný a z vícero důvodů neústavní a ilegální. Poté, co informace o něm vypluly na povrch, veřejnost byla pobouřena.

Projekt MKULTRA se zabýval výzkumem a vývojem chemických, biologických a radiologických materiálů schopných zapojení v tajných operacích k ovládnutí lidského chování. Program sestával ze 149 subprojektů, které [Ústřední zpravodajská] agentura [CIA] nasmlouvala různým univerzitám, výzkumným nadacím a podobným institucím. Spolupracovalo nejméně 80 institucí a 185 soukromých výzkumníků. Protože agentura [CIA] platila MKULTRA nepřímou, mnoho ze spolupracujících jedinců nebylo známo, že s ní jednají. [Zdroj](#).

Věznice Guantanamo. V roce 2002 administrativa prezidenta USA George W. Bushe na základně zbudovala věznici (v angličtině detention camp – zadržovací tábor) pro osoby které byly označeny za „militantní bojovníky“ zadržené v Afghánistánu a Iráku. Bushova administrativa až do 11. července 2006 zastávala stanovisko, že na tyto vězně se nevztahuje ochrana Ženevské konvence. Tehdejší ministr obrany, Donald Rumsfeld, rozšířil směrnici FM 34-52 Intelligence Interrogation o metodách výslechu o 16 technik klasifikovatelných jako forma mučení. V důsledku toho byli ve věznici zadrženi i brutálně mučeni po řadu let pouze na základě podezření z terorismu, aniž by proti nim bylo vzneseno obvinění. 12. června 2008 však Nejvyšší soud USA rozhodl, že i těmto vězňům přináleží právo obracet se na civilní soudy. Americký prezident Barack Obama 22. ledna 2009 nařídil zavřít vězení na základně, kde je podle agentury AFP 245 vězňů, ale realizaci toto rozhodnutí o 4 měsíce později ztížil americký senát, když na něj neschválil dodatečné finanční prostředky, a 7. ledna 2011 je efektivně znemožnil i sám Obama, podepsáním zákona Defense Authorization Bill, který zakazuje vydání vězňů do jiných zemí.

V dubnu 2011 zveřejnil server WikiLeaks 779 tajných souborů týkajících se vězňů v základně Guantánamo. [Zdroj.](#)

Američané ve věznici Abú Ghrajb mučili zajatce. [Zdroj.](#)

Za svou historii USA zabila přibližně asi 10 milionů lidí. Další lidé byli mučeni či na nich byly spáchány jiné zločiny proti lidskosti. Čest jejich památce.

Autor: Jan Cemper | pondělí 3.3.2014 18:49 | karma článku: 34.75 | přečteno: 9653x

Děkujeme za hlasování

[Vstoupit do diskuse \(110 příspěvků\)](#)

Další články blogera

Tato rubrika neobsahuje žádné články...

Další články z rubriky Politika

Libor Čermák

Proč jsem přestal fandit politickým ideologiím

A to nejen nějakým těm mnou vybraným, čím bych se stal antiixxistou, ale všem. Schválně, už jste se někdy zkusili zamyslet nad tím, co že vlastně mají všechny politické ideologie současnosti společného?

10.2.2023 v 7:20 | Karma článku: 0.00 | Přečteno: 50 |

Tomáš Vodvářka

Drolení sekty

Tak lze označit jev i v politické straně, která má v čele dominantního jedince, jenž se vzdal svého vůdčího postavení a odešel jaksí do ústraní.

10.2.2023 v 6:19 | Karma článku: 11.89 | Přečteno: 120 |

[Diskuse](#)

Jan Ziegler

Za Kreml se v OSN bil vyhlášený antisemita

Bývalý frontman skupiny Pink Floyd Roger Waters vystoupil v Radě bezpečnosti OSN a prohlásil, že ruská agrese proti Ukrajině byla sice nelegální, ale vyprovokovaná Západem. Češi s ním nesouhlasí.

9.2.2023 v 16:56 | Karma článku: 26.74 | Přečteno: 407 |

[Diskuse](#)

František Stočes

Družstevní strana ČR jako krok pro záchranu západní civilizace

Lidské civilizaci aktuálně hrozí dvě katastrofy: jedna z použití jaderných zbraní a další z projektu fašistické genocidy pozemšťanů na „zlatou miliardu“. Zkázonosná jaderná válka se nicméně stává „nemoderní“...

9.2.2023 v 16:52 | Karma článku: 3.91 | Přečteno: 163 | [Diskuse](#)

Karel Trčálek

Premiér Fiala už by měl konečně přestat rozebírat Babiše a začít řešit skutečné problémy!

Pokud Fiala nepřestane pořád rozebírat Babiše, tak nám z Babiše nezůstane za chvíli nic než jen hrst bezcenných prvočinitelů

9.2.2023 v 15:30 | Karma článku: 19.97 | Přečteno: 325 | [Diskuse](#)

Jan Cemper

cemper.blog.idnes.cz ([rss](#))

Počet článků **219** Celková karma **0.00** Průměrná čtenost **2105**

Narodil jsem se v roce 1986 a v současné době bydlím na Kolínsku. Snažím se propagovat etický způsob života k ostatním lidem (bez rasismu, homofobie, sexismu...) i zvířatům a přírodě (vegatariánství a ekologii) a také demokratické principy. Jsem administrátorem kampaně Proti projevům nenávisti. Dále se mj. podílím na projektu "S barvou ven", či ekologických aktivitách. Jsem řadový člen Strany zelených.

